

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 72. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207709178240/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Plei først din Mave, derpaa plei din Lever,
Plei saa dit Hjerte syvende og sidst!
Den Første anbefaler jeg Genever,
Den Anden Duoblod, det Sidste List;
Dem alle Tre, naar Drift og Lyst dem hæver,
At vel de mærke sig som sandt og vist,
At hvad sig viser forfra som behageligt,
Paa Ryggen er bedrage- og beldageligt.

Svæk ei din Sjæl ved altfor megen Rørelse,
Brænd ei den ud med Lidenskabens Ild,
Agt paa dig selv, naar Tanken friste vil
Din Aand med Trods, dit Hjerte med Førførelse.
Stol mindst af alle Sandser paa din Hørelse,
Men luk dit Øie op for Livets Spil;
Og, at du Alt paa rette Hyld stiller,
Brug ei convexe men concave Brillor.

Spænd Tankens Buc for dens Kraft er labt,
Tag Verden som igjen dig Verden tager,
Nyt Tiden, som var ei du evig skabt;
Øv Taalmod, naar den Indre Orm dig nager,
Naar Glædens Stemme døer i Smertens Klager,
Og Haabets Aandedrag er engt og knapt;
Men først og sidst, see glennem Livets Farve:
See hvad der her er Aand, og hvad kun Larve!

Med denne Skat af kraftige Sentenser,
Som efter Indfald jeg en anden Gang
Forøge skal, hvis Publicum det ændser,
Gaaer jeg til Katastrophen i min Sang.
Vel naae ei disse Ordsprog Viisdoms Grændser,
Maaskee de Manges Øren fade Klang;
Dog er min Trøst, at selv de Salomoniske
Har deres største Værd i det Laconiske. —

— Let Havet løftes under Morgenrøden,
Den hvide Sky paa Himlen Farve faaer,
Og frem i Østen, med sin friske Gløden,
Nu Lysets unge Rose pragtfuld staaer.
Lig Sjøetens Haab, der gjennembryder Døden,
Dens Straaleglæds paa Flugten Natten slaaer,
Mens op mod Kysten Bølgen farvet skummer,
Og Livet rundtom vaagner af sin Slummer.